

Consolidarea regimului de democrație populară în România

România face parte din același grup de țări, care în urma celui de al doilea război mondial s'au smulș din sfera de acțiune a imperiului sovietic și realizează cu sprijinul maselor largi ale poporului, a dăncii transformării democratice, a pornit pe calea construirii unei democrații noi — democrația populară.

noaptea vedea surpându-se ceace zidea z'ua. A devenit clar că trebuie pus capăt prezenței grupului Tătărescu în guvern, că aceasta este una din condițiile nestingheritei dezvoltării a României pe drumul democrației populare. Miniștrii tătărescieni au fost înlăturați din guvern.

Falimentul politic al în trecei reacțiuni oricare ar fi, haina pe care o îmbracă, se vădește din indiferența cu care op'n'a publică priveste încercările grupului Tătărescu de țări și, mai ales, în țările cu democrații noi populare — sarcina de a înainta spre socialism, fac să apară ca o necesitate vitală nu numai întărirea unității de acțiune a clasei muncitoare, dar și crearea unui singur partid marxist-leninist, acolo unde condițiile obiective și subiective sunt create.

Noi considerăm că în țara noastră, aceste condiții obiective și subiective sunt create. Dacă României i-a re-

Formismului în rândurile clasei muncitoare. „Ideologia Partidului Unic Muncitoresc” — sună platforma amintită mai sus — trebuie să fie ideologia de clasă a proletariatului marxist-leninist. Partidul Unic Muncitoresc își va întemeia întreaga sa activitate pe învățătura marilor dascăli ai proletariatului, Marx, Engels, Lenin și Stalin.

Partidul Unic Muncitoresc va fi călăuzit în întreaga sa activitate de o înaltă principialitate de clasă. El nu va face niciun fel de concesii principalelor clase sau partide. El va combate cu intransigență revoluționară pe toți dușmanii clasei muncitoare și ai aliaților ei, fără nimeni muncitoare ca și pe agenții lor din rândurile proletariatului.

In condițiile țării noastre, unde țărănimea alcătuiește aproape 80% din populație, problema alianței între muncitorime și țărănimea muncitoare reprezintă una din problemele fundamentale ale politicii partidului proletar. Alianța între muncitorime și țărănimea muncitoare (adică țărănimea care nu exploatează muceca altuia) își găsește expresia în strânsă conlucrare între avangarda proletariatului și Frontul Plugarilor, prezidat de șeful guvernului, d-rul Petru Groza. Frontul Plugarilor își întărește rândurile în lupta pentru lichidarea definitivă a influențelor chibruștii în organizațiile lui.

Forțele lagărului democratic se întăresc

Ce a desvăluit procesul lui Maniu

In domeniul politic, a doua jumătate a anului 1947 a adus grave înfrângeri grupurilor politice, reprezentând diferitele aripi ale burgheziei reacționare.

Procesul trădătorilor, din conducerea P.N.T., în frunte cu Maniu, a constituit o lovitură mortală pentru acest partid, devenit centru de răiere a tuturor forțelor reacționare-fasciste din țară. Documentele zdrobitoare, căzute în mâinile organelor justiției, cât și propriile mărturisiri ale inculpaților, au desvăluit opinii publice un complot monstruos care avea scopul de a provoca războiul civil și intervenția armată din afară. Acest complot era urzit de conducătorii național-țărăniști în strânsă conlucrare nu numai cu serviciile de informație străine, dar și cu anumii reprezentanți diplomați ai puterilor imperialiste.

Faimoasa scrisoare a lui Acheson, destinată complotiștilor și despre al cărui conținut s'a aflat la proces, a demonstrat că anumite instanțe oficiale străine erau preocupate doar de alegerea momentului oportun, pentru încredințarea armată, pe care o pregătea conducerea P.N.T., în scopul răsturnării regimului democratic.

In timpul celui de-al doilea război mondial partidele marelui capital, legat de cercurile monopoliste străine și ale moșierimii reacționare — P.N.T. și P.N.L. — au practicat cel mai josnic colaboraționism politic și economic. Totuși, cu ajutorul unor abile manevre demagogice, ei reușiseră să-și păstreze un timp oarecare anume poziții politice. Procesul lui Maniu a arătat întregului popor că trădarea națională este un element constant al politicii acelor stratur' sociale pe care le reprezintă P.N.T. și P.N.L. Procesul lui Maniu și al complotierilor săi a desvălsit falimentul politic și discreditarea acestor stratur' sociale.

In aceasta constă marea semnificație internă a procesului conducătorilor fostului P.N.T.

Una din urmările procesului trădătorilor P.N.T. a fost și rezolvarea problemei colaborării în guvern între partidele democratice și grupul Tătărescu. Procesul a desvălsit că Ministerul de Externe, al cărui titular era Tătărescu, se transformase într-un veritabil focar de spionaj și trădare. Numeroși funcționari superiori ai Ministerului de Externe erau direct implicați în complot. O asemenea situație nu putea fi considerată întâmplătoare. Toate atitudinile luate de Tătărescu în problemele fundamentale ale politicii externe și interne ale României, au arătat că în ultima instanță Tătărescu și grupul său, apară aceleași interese potrivnice poporului muncitor al României, pe care le apară așa zisele partide „istorice” (P. N. T. și P. N. L.). Grupul Tătărescu deținea în guvern poziții importante, îndeosebi Ministerul de Externe și cel al Finanțelor. Datorită acestui lucru forțele democratice din guvern ajunseseră în situația legendarului meșter Manole din povestea populară care

Tov. GH. GHEORGHIU-DEJ

rescu de a se menține la suprafața vieții politice. Nu mai puțin semnificativ este și faptul că ziarul „Liberatul” organ al P.N.L.-Brăila, nu și-a curmat apariția din lipsă de cititori.

In determinarea caracterului unui regim, factorul esențial îl reprezintă problema puterii. Ce caracter are guvernul nostru și, implicit, puterea politică în stat în urma înlăturării grupului Tătărescu din guvern?

Și până acum clasa muncitoare reprezentată prin avangarda ei, a jucat rolul conducător în treburile statului.

Odată cu înlăturarea ultimilor reprezentanți ai burgheziei reacționare din guvern, proletariatul și aliații săi nu mai împart puterea cu exponenții politici ai claselor exploatoare. Rolul de hegemon al forțelor democratice, jucat de clasa muncitoare, a fost întărit.

Coloana vertebrală a guvernului o formează avangarda proletariatului, legată printr-o strânsă alianță cu țărănimea muncitoare, precum și cu intelectualitatea progresistă. In noua sa compoziție, guvernul nostru este un guvern al muncitorilor, al țărânișii muncitoare, și al intelectualității progresiste. Blocul Partidelor Democratice după înlăturarea grupării lui Tătărescu, este blocul partidelor exponente ale intereselor celor care muncesc, în frunte cu partidul proletariatului — Partidul Comunist.

Câte un partid unic muncitoresc

Un factor nou de întărire a frontului forțelor democratice îl va constitui apropiata înfăptuire în țara noastră, a Partidului Unic Muncitoresc. In prezent acțiunea de pregătire a Partidului Unic Muncitoresc este în toi. Congresul de unificare va avea loc în curând.

venii cinstea de a fi una din țările unde se înlăpătește unitatea politică și organizatorică a proletariatului, aceasta este, fără îndoială rezultatul unei juste politici de front unic, pe baze principale, dușă de partidul nostru.

Înfăptuirea Partidului Unic Muncitoresc va grupa întreaga muncitorime în jurul drapelului marxist-leninist și va face posibilă realizarea misiunii istorice de lichidare a re-

formismului în rândurile clasei muncitoare. „Ideologia Partidului Unic Muncitoresc” — sună platforma amintită mai sus — trebuie să fie ideologia de clasă a proletariatului marxist-leninist. Partidul Unic Muncitoresc își va întemeia întreaga sa activitate pe învățătura marilor dascăli ai proletariatului, Marx, Engels, Lenin și Stalin.

Partidul Unic Muncitoresc va fi călăuzit în întreaga sa activitate de o înaltă principialitate de clasă. El nu va face niciun fel de concesii principalelor clase sau partide. El va combate cu intransigență revoluționară pe toți dușmanii clasei muncitoare și ai aliaților ei, fără nimeni muncitoare ca și pe agenții lor din rândurile proletariatului.

In condițiile țării noastre, unde țărănimea alcătuiește aproape 80% din populație, problema alianței între muncitorime și țărănimea muncitoare reprezintă una din problemele fundamentale ale politicii partidului proletar. Alianța între muncitorime și țărănimea muncitoare (adică țărănimea care nu exploatează muceca altuia) își găsește expresia în strânsă conlucrare între avangarda proletariatului și Frontul Plugarilor, prezidat de șeful guvernului, d-rul Petru Groza. Frontul Plugarilor își întărește rândurile în lupta pentru lichidarea definitivă a influențelor chibruștii în organizațiile lui.

Forțele lagărului democratic se întăresc

In ceea ce privește intelectualii, datorită acțiunii permanente a partidului nostru pentru desvoltarea culturii populare și a muncii perseverente de lămurire ideologică, aproape tot ce are cultura românească mai reprezentativ se alătură și se apropie tot mai mult de forțele democratice. Acesta este un fenomen fără precedent în istoria țării noastre. Totuși, sarcina exirpării complete a influențelor reacționare în sâmul intelectualității și a prosternării în fața culturii anglo-franco-americane este departe de a fi fost adusă la îndeplinire.

Frontului democratic i se mai alătură Partidul Național Popular, partid al păturilor mijlocii.

Problema relațiilor între poporul român și naționalitățile conlocuitoare, în deosebi cu cea mai numeroasă între ele — naționalitatea ma-

(Continuare în pag. III-a col. 1-4)

Omul cu cele mai mari venituri nu plătea niciun leu impozite: regele României

Cum era protejată prin lege cea mai mare evaziune fiscală. Monarhia burghezo-moșierască — raiul bogătașilor evazioniști

Trei sferturi și mai bine de veac, clasele avute ale societății românești s'au străduit, prin toate mijloacele, să înlăpăteze mulțimii pe regi României ca pe o pildă de desintereșare, ca pe niște sfinți care se jertesc pe altarul poporului și care merită să fie puși în icoană.

Am văzut zilele trecute, căl de „desintereșat” au fost cei patru regi, care vreme de optzeci și mai bine de ani, au păzit cu credință ordinea socială burghezo-moșierască, devenind cei mai mari stăpâni ai de pământuri, de fabrici și de bănci din România.

Reacțiunea română și-a dat bine seama de ce trebuia ca regele însuși să se simtă părtaș cu ea și alături de ea în opera de jaf și exploatare a țărănișii și muncitorilor.

Așa că în timp ce boeri noștri se arătau atât de hăpânsi cu țărănișii români ei coplesesc cu dăruiri nemaizuite și nemăvăzute pe ofițerul prusac devenit rege, pe Karl von Hohenzollern-Sigmaringen. Și astăzi, la 10 Iunie 1884, Coroana capșă de la mâinile burghezo-moșierimii un „cadou” de câteva zeci de mii de hectare: Domeniile Coroanei.

De astă dată vom menționa numai latuna fiscală a înșelătoriei regesti. Și iată în ce consistea ea:

DE LA 10 Iunie 1884 ȘI PANA LA 30 DECEMBRIE 1947, REGII

ROMANIEI N'AU PLATIT STATULUI ROMAN, PENTRU SUTELE DE MII DE POGAONE EXPLOATE, NICI UN FEL DE IMPOZITE, AVERILE LOR FIIND SCUTITE PRIN LEGE DE ORICE DARI.

Legea pentru instituirea domeniilor Coroanei, la art. 6 menționează: „Proprietățile Domeniilor Coroanei nu sunt supuse la impozite către Stat”, iar la art. 7: „Orice contracte și orice acte relative la administrarea Domeniilor Coroanei sunt scutiți de orice taxă de timbru sau de înregistrare”.

Mai târziu, lista civilă, familia regală și casa regală primesc și ele aceeași scutire.

In felul acesta, dinastia a băgat în buzunar mii de miliarde, cucerite Statului, ascunzându-se „cu forma legii” printre merii evazioniști fiscali.

Drept mulțumire pentru această, regii români au purtat de grijă ca sub monarhie industrială și comerțiană de fapt să nu plătească nici ei impozite Statului. După cum se știe, abia în anul 1947 a fost abrogată legea prin care impozitul comercial și industrial era trecut în preț și plătit de masele consumatoare.

Aceasta, în timp ce tobele percepțiilor asurzeau satele și mahalalele noastre, în timp ce vitele, boatele și scaunele șchioape ale țărănișii și muncitorilor erau scoase la licitație, în tipetele speriate ale copiilor golași și în plâsetele disperate ale mamelor. Aceasta în timp ce țara întreagă, țara adevărată, țara muncitoare, plătea pe spatele comenziile de armament și timbrele de aviație ale ofițerilor prusaci ajunși prin „grația Brătenilor”, regi ai României!

„Neînfrântii”

Pe ecranul cinematografului Regal rulează cu mare succes filmul sovietic „Neînfrântii” realizat după romanul lui Boris Gorbiov

Articol publicat în „Pentru pace trairnică, pentru democrație populară”, organ al Biroului Informativ dela Belgrad al partidelor comuniste, cu data de 1

Citiți în pag. 3-4 SUPLEMENTUL DE DUMINICA

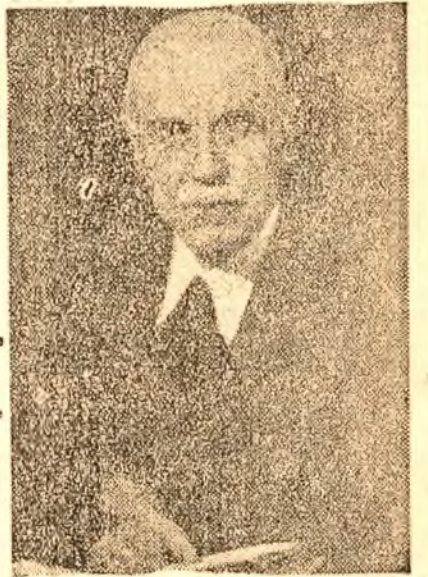
Scantia

ORGAN CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMAN

DIRECTOR: MIRON CONSTANTINESCU
TELEFOANE: Centrala: 3.26.20
Abonamente lunar: 200 lei pe trei luni 350 lei
Abonamente pentru țărani, muncitori și învățători lunar: 100 lei
Cont ceo poșta Nr. 1381
Redacția și Administrația Str. Dobrogeanu Gherea, 6
Taxa poștală plătită în numerar conf. aprob. Dir. G-rale PTT.: 118.578.944

Prof. dr. C. I. PARHON PREȘEDINTE AL PREZIDIUMULUI PROVIZORIU AL R. P. R.

Care sunt atribuțiunile Prezidiului. Sediul Prezidiului este în București. Cum arată stema și drapelul Republicii — DECRETUL PREZIDIUMULUI PROVIZORIU AL R. P. R. —

Monitorul Oficial de Vineri publică decretul Prezidiului Provizoriu al Republicii Populare Române prin care se fixează atribuțiunile Prezidiului, stema și drapelul Republicii.

PREȘEDINȚIA CONSILIULUI DE MINISTRI NOI, PREZIDIUMUL PROVIZORIU AL Republicii Populare Române

Decretăm: ART. 1. — In conformitate cu articolul 6 din legea Nr. 363 din 1947, Prezidiul Republicii Populare Române, are următoarele atribuțiuni:

Convoacă Adunarea Deputaților în sesiune ordinară și extraordinară la cererea Consiliului de Miniștri.

Prezidiul Republicii Populare Române somnează legile și dispune publicarea lor în Monitorul Oficial.

Exercită dreptul de grațiere. La propunerea Consiliului de Miniștri, numește și revocă pe membrii guvernului.

Numește și confirmă la funcțiunile publice conform legilor. Stăbulește și conferă gradele militare în conformitate cu legea.

Instituie și conferă decorațiile Republicii Populare Române, conform legilor.

Accreditează și recheamă reprezentanții diplomați ai Republicii Populare Române, la propunerea Ministerului Afacerilor Străine și primește scrisorile de acreditare și rechemare a reprezentanților diplomați ai statelor străine, acreditați pe lângă Prezidiul

ART. 2. — Toate celelalte atribuțiuni ale puterii executive sunt exercitate de către Prezidiul Republicii Populare Române prin Consiliul de Mi-

nistrilor al Republicii Populare Române, care este organul executiv al puterii de Stat.

ART. 3. — Cel mai în vârstă dintre membrii Prezidiului, exercită în drept și în fapt funcțiunea de Președinte al Prezidiului Republicii Populare Române.

ART. 4. — Pentru coordonarea activității Prezidiului Republicii Populare Române, unul din membrii Prezidiului va îndeplini atribuțiunile de secretar și va fi ajutat de o cancelarie a Prezidiului.

ART. 5. — In conformitate cu art. 3 și

4, ale prezentului decret, Președinte al Prezidiului Republicii Populare Române este d. profesor C. I. Parhon, și cu

(Continuare în pag. III-a col. 4-5)

DELEGAȚIA ECONOMICA A GUVERNULUI ROMAN A PLECAT LA MOSCOVA

In elșeu, tov. Vasile Luca, ministrul Finanțelor și șeful delegației române, între ambasadorul Kavtaradze și tov. I. G. Maurer, subsecretar de Stat la Ministerul Industriei și Comerțului. In drapelul, tov. Miron Constantinescu.

O delegație în frunte cu tov. Vasile Luca, ministrul Finanțelor, I. G. Maurer, subsecretar de Stat la Ministerul Industriei și Comerțului, și Miron Constantinescu, secretar general al Comisiunii Ministeriale pentru Redresarea Economică și Stabilizarea Monetară, a plecat la Moscova pentru a negocia tratativele în vederea încheierii unui nou acord comercial.

In gara Mogoșoaia, la plecare, delegația a fost salutată de tov. Gh. Gheorghiu-Dej, ministrul Industriei și Comerțului și președintele Comisiei Ministeriale pentru Redresarea Economică și Stabilizarea Monetară, Ana Pauker, ministrul Afacerilor Externe, Teohari Gheorghiu, ministrul Afacerilor Interne, profesor Traian Săvulescu, ministrul Agriculturii și Domeniilor, inginer Tudor Ionescu, ministrul Minelor și Petroliului, G. Vasilichi, subsecretar de Stat la Ministerul Educației Naționale, prof. C. Daicovici și Bucur Schiopu, subsecretari de Stat la Ministerul Industriei și Comerțului, Vasile Modoran, subsecretar de Stat al Ministerului de Finanțe.

Din partea Ambasadei Sovietice delegația a fost salutată de S. I. Kavtaradze, ambasadorul U. R. S. S. în România, Suțov, prim secretar al Ambasadei, Lisikov, secretar de Ambasadă și Iunakov, locțiitor reprezentantului comercial.

Deasemenea se mai aflau: Aurel Vijoli, guvernatorul Băncii Naționale, Grigore Procopescu, secretar general la Ministerul Afacerilor Externe Efraim și Miletițeanu, secretari generali ai Ministerului Industriei și Comerțului, Ioan D. Ioan, secretar general al Finanțelor, Eduard Mezincescu, ministrul plenipotențiar, Ilie Zaharia, C. Doncea, Gaston Marin, etc.

GH. DIMITROV VORBEȘTE ȚĂRANILOR despre alianța muncitorească-țărănească

- Poate exista o putere de stat țărănească de sine stătătoare?
- Există contradicții de neînvin între interesele muncitorilor și țărănișii?
- Apară comuniștii numai interesele muncitorilor de la orașe?
- Au sau nu de câștigat sătenii din înlăpătuirea socialismului?
- Cui trebuie să aparțină rolul conducător în uniunea țărănească a celor două clase?

Iată problemele cărora le dă răspuns marelui luptător pentru cauza celor care muncesc

La 29 Decembrie 1947 la încheierea lucrărilor Congresului Uniunii Naționale Agrare Bulgare. Președintele Consiliului de Miniștri al Bulgariei, Gheorghii Dimitrov a pronunțat următorul discurs:

Dragi delegați și delegați frați și surori! Imi este deosebit de plăcut să pot saluta Congresul Dvs., întrucât socot că acest Congres are o importanță istorică nu numai pentru țării înfrățite din Bulgaria, ci și pentru întregul popor bulgar. Acest Congres se deosebește adânc de multe congrese pe care Uniunea Națională Agrară noastră le-a avut până acum.

Deosebit de interesantă este problema de armament și timbrele de aviație ale ofițerilor prusaci ajunși prin „grația Brătenilor”, regi ai României!

Deosebit de interesantă este problema de armament și timbrele de aviație ale ofițerilor prusaci ajunși prin „grația Brătenilor”, regi ai României!

PRIMA CHESTIUNE FUNDAMENTALA care a fost rezolvată la noi prin experiența istorică, dar pe care anumii naționaliști reacționiști încearcă să o speceuleze în sâmul poporului nostru, este problema posibilității puterii țărănești de sine stătătoare în Bulgaria fără și împotriva clasei muncitoare. Aceasta problemă este astăzi rezolvată în mod definitiv. Ea a trecut în arhiva istoriei! Înfrângerea dela 9 Iunie 1923 a dat pentru totdeauna un răspuns clar și categoric la această problemă. O asemenea putere țărănească este imposibilă.

Scanteia

SUPLIMENTUL LUNA LUNA

CEO BOGZA: „Oameni și cărbuni în Valea Jiului” Editura de Stat, 1947

„Oameni și cărbuni în Valea Jiului” este o lucrare aparte. O creație care poate fi numită și poem și reportaj și roman, căci Geo Bogza a concentrat aici poezia, reportajul și romanierul din el. Miza de cărbuni este cuprinsă în totalitatea ei sub toate aspectele și descrisă cu înfățișare de un poet continuu preocupat de a da o înfățișare corectă cititorului.

Și Geo Bogza a izbutit în această direcție. Se poate spune că cine termină de citit cartea are în fața ochilor imaginea și arhitectura unei mine de cărbuni, are în minte un mare număr de cunoștințe noi și exacte și — mai mult — are în suflet senzația că a fost și el în mină, că a trăit acolo în orele când a cîntat lucrarea lui Geo Bogza.

Rezultatul acestui indiscutabil valoare instructivă din permanența dorință a autorului de a descrie cât mai clar, de a se exprima cât mai sugestiv, de a explica cât mai sistematic. Exemplele sunt dese cu multă putere de sugerație. Sunt capitole largi, consacrate descrierii minii („Ce este o mină de cărbuni?” descrierea uzinei electrice de la Vulcan și a brațelor în care se desface și curge curentul electric, utilizarea lui („O mie și o sută de motoare”). Alte capitole în același chip simțindu-se formarea unei concepții științifice de cărbune. Alte capitole explică metodele de lucru din mină, curiozitățile minii, pericolul și accidentele ei.

Geo Bogza reușește această performanță de explicare printr-o participare intensă. Scrie dintr-un suflet. Redă cu toată sinceritatea toate emoțiile trăite emoții amplificate de setea de cunoaștere cu care a coborât în mină. Felul cum descrie coborîrea năpraznică a ascensorului, cum sunt văzute și simțite zonele în care s'a făcut „năpraznic” (pășuni parțiale de statură), felul cum este arătat căpătâiul prin galerii, efortul istovitor al muncii, doborârea fierbințe din abajale, încordarea minerilor lupțând cu stîncă de cărbune și atîtea alte pasaje sunt o dovadă că Geo Bogza a reușit să intre în viața minii, să-i pătrundă elementele constitutive. În afară de unul.

Geo Bogza redă această viață cu o adevărată artisticească și a trăit subiectul. Căci el a simțit — și reușește să-l facă și pe cititor să simtă, că mina trăiește. Păcăniul sa-

cadat al compresorilor care dădăcă și sfărâmă roca, icnitiul lui al tîmboșcoapei zornăitului surzător, gîfăitul trenurilor subpămîntene, vîjăitul ventilatoarelor și al pompelor de apă, pocnetul vagonetelor și respirația șuierătoare a minerilor pușcașii în carte ca un organism viu. De aici și abundența comparațiilor cu elemente animate. Conducta e un esofag, sirena un bălaur, crajărul un crocodil, clocaunul un berbec, etc.

Dar dacă Geo Bogza a observat cu atenție, dacă a căutat să pătrundă până în cele mai adânci și mai tainice colțuri ale minii, dacă i-a sesizat viața și unitatea, pe miner i-a privit numai, filmându-l. Umărindu-i mișcările și înregistrându-le pe hîrtie.

Minerul din „Oameni și cărbuni în Valea Jiului” e un om

construit din aspecte exterioare. Desigur, este posibil în literatură ca astfel de aspecte exterioare selecționate după semnificația lor și dispuse într-un fel sugestiv în jurul unui fir conducător să redea conștiința interioară a omului. Aceasta însă nu există în cartea lui Geo Bogza. Făcînd un ocol complet în jurul minerului, pășind-i alături dela deștepărea până la esirea din mină, el se menține mereu pe același plan al observației superficiale.

În mină se întîlnesc și se ciocnesc două forțe uriașe: omul dinamic lupțînd cu natura inertă. Lupțînd și biruind-o. În „Oameni și Cărbuni”, printre simfonie de sunete și imagini, forța naturii se vede și se simte gigantică. În același proporții, la fel de mare este redată ciocnirea „bătălia pentru cărbune”.

Era firesc ca minerii, golții de această luminoasă conștiință să-i apară autorului ca niște oameni grei, întunecați, cu o viață interioară sumbră și mînjă de un fatalism ereditar care face să coboare în mină generație după generație.

În această viziune munca lor apare fără conținut și fără scop, eforturile lor izolate, fără relații. Fără legătură cu uriașul efort conștient al întregii clase muncitoare care și construiește o viață mai bună pe temelii trainice.

Este fundamental greșită această prezentare a minerului, capabil să impresioneze numai prin forța brută a mușchilor și prin puterea de rezistență a organismului. În țara nouă care se fîrșurește astăzi, minerii sunt printre constructorii de frunte. Din rîndurile lor s'au recrutat și se recrutează atîtea eroi ai muncii, eroi ai luptei

socială, în a căror conștiință este limpede legătura dintre progresul economic și cel politic social.

Această lipsă a cărții explică și de ce capitolul intitulat „Valea Jiului, teatru de lupte sociale”, este străin de restul volumului, sumar și convențional.

Nu putem încheia fără a sublinia excepționala atmosferă poetică ce străbate volumul. Îi revine lui Geo Bogza un merit deosebit de a fi arătat încăodată valoarea inspirației izvorîndă din realitate.

Și, dacă în „Oameni și cărbuni în Valea Jiului” el, vizitator printre minerii, nu a fost impresionat decât de forța exterioară, fizică, a omului adăncirea acestui realism îl va ajuta să facă încă un pas.

Să descopere viața lui profundă — conștiința.

Nicolae Corbu

Insă omul care prin forța lui titanică învinge în această luptă, apare mărunț, risipit prin galerii. Și apare cu atît mai fărîmîțat, cu cît Geo Bogza a procedat și în această scriere sintetică, unind elemente împrădite, grupându-le în structuri de vaste proporții. Numai omul este singurul element căruia nu-i sunt remarcate trăsăturile comune, căruia nu-i este prins firul, care-l urmărește în abanaj în adăncimile puțurilor sau plutind în vagonetul funicularului, închegînd MINERUL din Valea Jiului.

Și acest fir este conștiința acestor minerii. Credința în rolul ce le revine în procesul muncii, convingerea adăncă în scopul pentru care luptă. Geo Bogza i-a văzut jucînd: „Deslănțuții în această acțiune nu mai știu decât un singur lucru: să coboare în timpul cel mai scurt cât mai mulți cărbuni cu puțînă”. Geo Bogza a văzut munca lor: „ceace e surprinzător în această acțiune și o face să semene cu o bătălie o ritmul ei satanic, neîntrerupta succesiune de gesturi reperi și neprevăzute cu care lucrează minerii. Ei încetează să mai fie niște oameni ca ceilalți”.

Geo Bogza a intuit just, a simțit că acești oameni sunt alfel decât ceilalți, dar nu a precizat ce îi transformă pe aceștia, ce îi susține și îi îndeamnă în epicele lor eforturi, nu a simțit însă sufletul lor fierbințe plin de încredere în lumea nouă pe care o cîntă și ale cărei temelii le ridică cu fiecare bloc de cărbune dobîrît.

În lucrarea aceasta, Lenin se ocupă de vîrășii comunismului, care se pot strecura în sânul mișcării muncitorești. Spre deosebire de oportunistul sau socialismul de dreapta, care la orice ocazie trădează mișcarea muncitoare, apărînd interesele burgheziei împotriva proletariatului, revoluționarul mic burghez reprezintă o deviere spre stînga, făcînd, în fond, și el jocul burgheziei. Tendința aceasta are multe elemente comune cu anarhismul, abătîndu-se în chestiunile esențiale, dela condițiile și cerințele luptei de clasă.

Intrădeavă, și aceasta este cunoscut fiecărui marxist, micul proprietar sau micul patron, care nu mai pot îndura înăbușirea rapidă a condițiilor de trai în sistemul capitalist, adoptă foarte ușor un revoluționism extrem, incapabil de stăpînire de sine, de spirit de organizare, de disciplină și fermitate. De aceste tendințe s'au lăsat influențate și vîrășii mișcării comuniste din Germania din 1920, și aceasta califică Lenin drept stîngism, — drept „boala copilăriei stîngiste”, prin care a trecut de altfel și partidul bolșevic, ieșind din ea întîrit.

Cuprînsi de acest „revoluționarism extrem”, comunistii „de stînga” din Germania, de pildă, au respins cu hotărîre orice colaborare cu alte partide, au refuzat să lucreze în sînul sindicatelor, sub pretext că ar fi reacționare, au rupt din orice participare la lupta parlamentară, întrucît parlamentarismul și-ar fi trăit vrut și în genere, au condamnat orice politică de conciliere și manevrare, cerînd aplicarea unor „metode specifice proletare de luptă revoluționară”.

Lenin, pe baza vastei experiențe a bolșevicilor din Rusia, critică sever atitudinea stîngistă. El arată că prin asemenea lozinci „stîngiste”, comunistii de stînga nu și aproprie masele, ci, din contra, le resping. Sarcina comunistilor, arată Lenin, constă în a și să convingă pe cei înapoiși, în a și să lucreze printre ei, atrăgîndu-se masele spre partid. Altfel se face numai jocul lui Jouhaux, Henderson, etc., care sunt bucoșii și nu vedă comunistii în sindicate. Intrădeavă, neparticiparea la sindicate, înseamnă pur și simplu izolarea comunistilor de masele muncitoare.

Altă greșală, arată Lenin, comit comunistii „de stînga” din Germania, cînd consideră parlamentarismul ca o instituție care și-a trăit traiul, la fel se consideră de mult și cu bună dreptate că și capitalismul și-ar fi trăit traiul, dar aceasta nu exclude necesitatea unei lupte înverșurate chiar pe terenul parlamentarismului. Tot astfel nu trebuie neglijat nici terenul parlamentarismului, dacă e vorba de stînga, de pildă, în Germania din 1920, comunistii germani „de stînga” au luat dorința lor, atîtdinea lor ideologică și politică drept realitate obiectivă. Și aceasta, susține Lenin, este greșala cea mai gravă pe care o poartă comite un revoluționar. Comunistii „de stînga” care n'au înțeles această greșală a lor, au dovedit astfel că nu respectă obligațiile unui partid de clasă, față de masele

vrea realităte, el este specific ariei decadente burgheze.

Lucian Zatti

DIN PLASTICA BULGARĂ

Prof. Ivan Lazarov

CE SA CITIM

V. I. LENIN: Stîngismul boala copilăriei comunismului

Editura P. C. R. - 1947, Ediția II-a

În lucrarea aceasta, Lenin se ocupă de vîrășii comunismului, care se pot strecura în sânul mișcării muncitorești. Spre deosebire de oportunistul sau socialismul de dreapta, care la orice ocazie trădează mișcarea muncitoare, apărînd interesele burgheziei împotriva proletariatului, revoluționarul mic burghez reprezintă o deviere spre stînga, făcînd, în fond, și el jocul burgheziei. Tendința aceasta are multe elemente comune cu anarhismul, abătîndu-se în chestiunile esențiale, dela condițiile și cerințele luptei de clasă.

Posta SUPPLEMENTULUI

GH. ZAHARESCU. Nuvela d-tale „Papa Turnoț plînge...” dovedește însuși. Reușești să smulgi conștientă unei imagini frumoase de o mare putere plastică. Dar imaginile acestea sînt răslețe. Pasajile de legătură sînt plate, convenționale. Apo. d-ta, păcătuiești prin prea multe citate franțuzești. În sfîrșit, te lași cuprins de un avînt poetic idealizant, care te face să vezi lucrurile nerealist. De-aici provin unele pasaje care nu sînt suficient de clare. Nu este destul de explicat, de pildă, de ce muncitorii au vrut să apere turnătoria. Ori, localii aici aveau ocazia să analizeze mai în adăncime suferințele muncitorilor. Îți recomandăm apoi să elimini din concepția d-tale ideile care te fac să scrii: „trupurile s'au întes între ele printr'un fluid straniu, printr'o forță telepatică”. Poetismul acesta mistifică neoresponsabil artiștii care se

d-tale, de adevărul celor exprimate. Sub forma lui actuală însă, articolul nu poate fi publicat. El nu este convingător pentru marile mase de cititori. Arăți stările de fapt dar nu cobori la cauzele adăncă. Încearcă să doborîdești un stil mai personal și să aduci ceva nou în articolele d-tale.

AL. D. TATU, Moreni. — În mîntea d-tale mai există multe confuzii ideologice. Interpretezi realitatea după „impreși” și nu după legile ei proprii. Iei un personaj, — pe Toni — și îl observi în 2-3 situații și încerci să faci o legătură între întîmplări. Legătura pe care o faci între ele nu e cea justă, e pur și închipuire. Nu corespunde adevărului. Limba d-tale trebuie mult știută și conștințele gramaticale urgente completate. Din toată nuvela nu se vede clar ce vrei să spui. Trebuie să citești încă mult de tot.

C-TINESCU C. NICOLAE. — Articolul dvs. este tratarea telegrafică și superficială a unei teme de amploare și importantă celei pe care o are „Lupta proletariatului”. Fără a vă referi sau măcar a da seamă că vă referiți la scrierile lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, nu puteți scrie despre această temă. Încecați a fi mai modest.

Dr. M. LANDAU. — Ne-ati trimis în traducere un articol interesant din revista „Weg un Ziel”. Ai făcut opera mai utilă dacă ai fi preluat „problema materialismului” și ai fi tratat-o într'o formă mai populară explicînd mai mult anumite noțiuni dificile. Așa cum e, articolul se adresează numai unei categorii de intelectuali inițiali în probleme de filosofie.

În privința observației dvs. referitoare la cuvîntul „slahonovist” aveți perfectă dreptate deși s'ar putea folosi cuvîntul în lipsa unui alt termen propriu, firește cu un conținut apropiat și nu identic cu cel original (sovietic). Vă rugăm să coninuați a ne trimite fictra ducerii, fie lucrări originale.

GH. HOINARU. — Tema reclamă o mai mare adăncire și un stil mai potrivit cu natura personajilor. Tîrîni, dus-nor-bese de multe ori în dialect urban.

Vă rugăm să ne mai scrieți adăncind mai mult analiza personajilor.

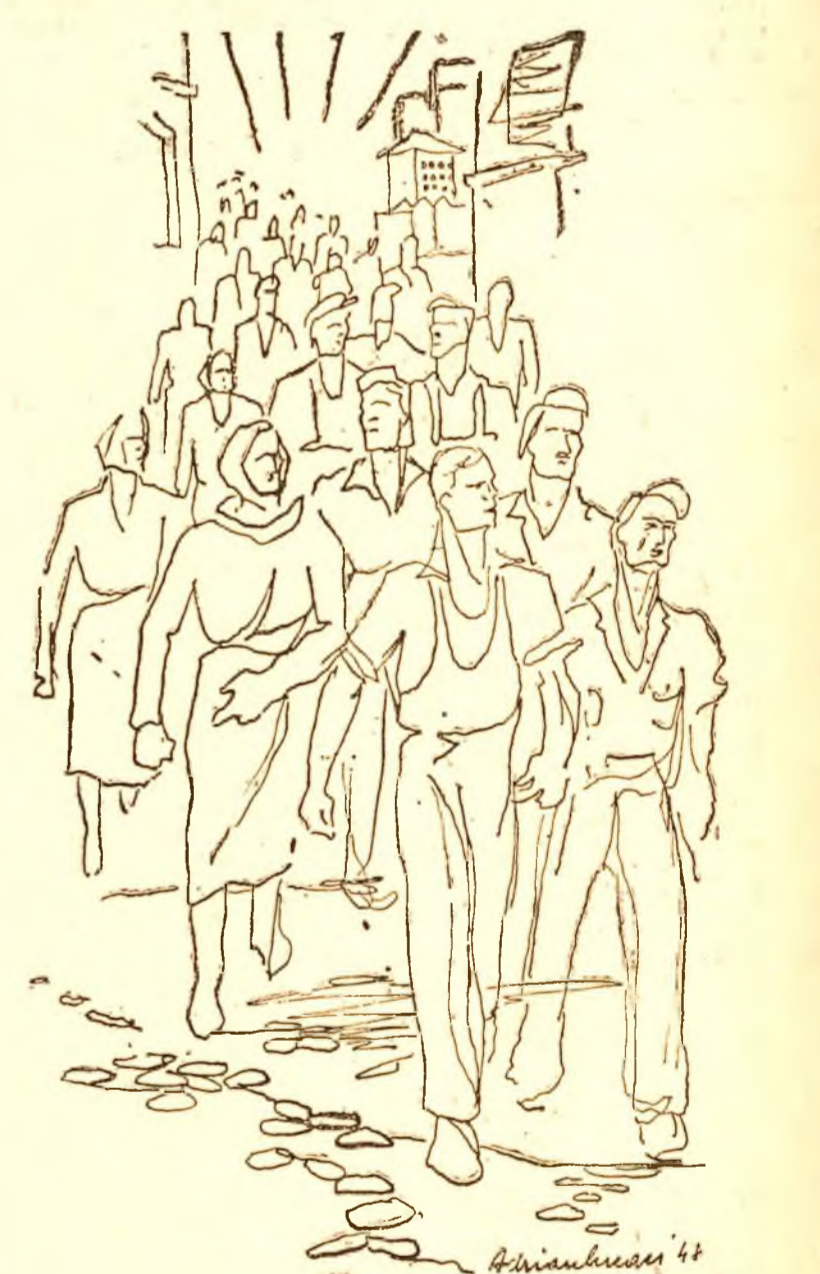
Cîntec Pentru Republică de EUGEN FRUNZA

Noi, mulțimile ce năzuim la larg; noi, ce turnăm în fața visul și 'n cîntec faște care sparg spre mîine timpul; noi, zidarii fără număr ce mîinim mîistirele cu zor; noi, salahori de eri, cu zîdrențe 'n umăr; azi bravi ostași biruitori; noi te slăvim, noi te cîntăm, noi te iubim mai mult decît în visurile noastre vreo dată, tu, sfîntă Patrie descătușată.

De zece ori mai mare ești acum, de zece ori mai bună, mai dragă și mai lărgă, de parcă ai moșnegii fug pe drum, iar copilasii încă goi trag aer mult în nasul cărî și jocul lor cu somele s'aleargă. Au prins motorole, mașinile să duduie mai tare și tîmboșcoapele au loș să-și facă vînt ca să izbească de zece ori mai tare în piatră. Mai vesel arde focu 'n vatră, mai repede curg apele, și mîinile și brațele și horele încinsule mai reperi sînt.

De zece ori mai mare n-i pasul în marș spre alte redute n-i pumnul mai greu cînd lovim în dușmanul bucuriilor noastre din trudă și jertfe durate. Mai aspră n-i vreaea, și sânge mai mult, mai fierbințe ne fierbe în vine: roșu ca marea steag al izbîvîni depline.

Noi, mulțimile biruitoare slavă-și închinăm și munca și cîntecul nostru. Și chioțul nostru spre soare cu tine-l urcăm. Noi te iubim, Noi te năldăm, a noastră pe vecie, așa cum te dorim, așa cum trebuie să fie: Patrie nouă, Patrie măreață, mamă copilor noștri, zidarii vremii cămin.

Cîntec pentru Republica Populară Română

de GHEORGHE ZAHARIA

Prin jertfe și trudă, poporul unit S'a smuls din beznă robiei și plin de avînt, din voinji a zidit Noui temelii României.

Noi, muncitori, călători și țărani, Ostași — laolaltă — am invins; Năințe, spre alte izbăni și lumini, Năințe, pe drumul deschis!

Sună, răsună vîzduhul încăl De vocea stăpînă pe țară: „Trăiască, măreață, mereu înflorind, Republica mea populară!”

Din zorii pînă'n zori, înălțăm, înălțăm, Cu fruntea scîlărită de rîu, Cetea a muncii și-a păcii frîșeșii, În Patria noastră cea nouă.

Victoria mîndră de azi e un semn Că brațul n-i sigur și tare; În lupta pe care o ducem, îndamn, Spre ziua de mîine, zi mare.

Sună, răsună vîzduhul încăl De vocea stăpînă pe țară: „Trăiască, măreață, mereu înflorind, Republica mea populară!”

REVISTA „FLACĂRA” Nr. 1

Am salutat cu bucurie într'un număr recent al ziarului nostru apariția revistei „Flacăra”, organului Uniunii Sindicatelor de Scriitori, Artiști și Ziariști și am simțit în sebul îndrumător pe care este chemată să-l îndreptărească.

Revenim acum asupra conținutului Nr. 1 al revistei „Flacăra”.

Tov. N. Moraru (în prag de un nou) face un bilanț critic al trecutului an cultural, iar tov. Eugen Jbebeanu („Argument”), trasează drumul pe care va păși noua revistă.

Încercările tov. A. Mendelsohn și Radu Bogdan de a aplica în muzică și plastică linia ideologică a revistei, reprezintă fără îndoială un început care se cuvine remarcat dar care trebuie dus mai departe și adîncit.

Tov. A. Mendelsohn („Cele două poziții ideologice în muzică”), rămîne în postura, nu excoptivă, în sebul îndrumător Bogdan („Tema socială și reprezentare în desenul și pictura românească actuală”) se străduiește să-și sprijine articolul pe analiza cîtorva exemple semnificative, analiză care are însă — din păcate — ca rezultat desprinderea neștiințifică a formei de conținut.

Aflăm astfel că echilibrul infanțilă a Valenținei Bardu repro. dusă în revistă, și intitulată „In atelierul de croșetare” este o schematizare grotescă” numai din punctul de vedere al realității, dar că formal este plină de estetică, enunțate într'un limbaj prețios: „acuratețea și siguranța liniară, justa proporționare grafică, armonia și mai ales poezia sugestivă...” O asemenea metodă lasă poartă deschisă formalismului, ceea ce desigur nu a fost în intenția autorului, care ajunge totuși la concluzia că „tehnica pe care o adoptă (aristocrația n. n.) nu poate fi la rîndul ei decât rezultatul firesc al fuziunii ideologice dintre artiști și conținutul creației sale”.

„Desumanizarea scriitorului în America”

articolul semnă de E.B. Marian este și prea lung și neconcludent. Încercînd să împartă pe scriitorii americani în categorii, autorul vrea să dovedească patru cîte decadații lor. Dar despre ce fel de scriitori e vorba? E.B. Marian ne dă o serie de nume, dar nu dîntre acele care ilustrează în mod flagrant teza pe care vrea s'o demonstreze. Autorul cade fatal într'o serie de greșeli: acțiune, contra-

Foarte interesant

și instructiv este articolul studiul intitulat „Literatura sovietică, puternic factor de educație ideologică” semnă de S. I. Leușeva.

Mai amintim articolul tov. M. Novicov despre sarcinile U.S.A.S.Z. în lupta ideologică, și comentariul tov. Geo Dumitrescu la scrierarea cineaștilor sovietici către cineaștii americani.

Un supliment

special al revistei, intitulat „Poezii salut Republică” conține poemele primite în primele 24 ore dela proclamarea Republicii Populare Române.

Se cuvine deopotrivă de apreciate atât această frumoasă inițiativă a „Flăcării” cît și promisiunea pe care mulți din poezii noștri au făcut să-și exprime participarea la această strălucitoare biruință a democrației noastre populare.

Totuși, între poeziile publicate există sensibile diferențe de nivel. Dacă poeziile „30 Decembrie” a tovarășului Marcel Bresslau, „Cîntec” a tovarășului Dumitru Corbea, „Republica în sărbătoare” și „Republicii Populare Române” a tov. Maria Banuș ca și poeziile tov. Al. Șahighian și Nicolae Nasta impresionează prin căldura lor, prin forța sobră a expresiei, în schimb poeziile — texte pentru muzică

Lev Tolstoi de Ion Biberi, Ribbentrop et comp. de Ermasev, Werfel, Smolci, Tainele mării de prof. Bo. Gopov. Penințina de prof. Z. V. Er. molieva. Arhitectura Rusă în trecut și astăzi de prof. D. Arctim. Pentru cine nu lucrat ei? de I. Lejnev. Căsuțele pădurii de V. Bianchi. Problema Germană de Al. C. Constantinescu.

CĂRȚI PĂRUTE în EDITURA CARTEA RUSĂ

MUZOR

Mark Twain

Ruşinoasa prigonire a unui băiat

Zilele acestea la San Francisco, s'au arestat pe rând se ducea la scoala de Dumneică, un băiat bine îmbrăcat care runcase cu pietre după nişte Chinezii.

Ce de comentarii ne sugerează acest fapt cu privire la justiţia omenescă! Că de bine scoale el în cea mai deplină lumină pornirea omenescă de a tiraniza pe cei slabi! San Francisco nu prea se poate fi cu tratamentul acestui sarmant băiat. Care a fost oare educaţia acestui copil? De unde era să bănuiască el, că nu e drept să loveşti cu pietre un Chinez? De aceea înainte măturile cari sunt în faţura lui.

Pe această cale, el mai descoperi că în multe părţi de pe întinsă coastă a Oceanului Pacific setea sălbatică de dreptate este aşa de puternică în inima omenilor, încât dănaşi misterioasă, exclamă: «Să se facă dreptate, chiar de ar fi să se prăbuşască lumea!» — după aceea fără să bănuieze de cap se ridică şi spânzură câte un Chinez.

Pe această cale mai descoperi că studii jumătate din «ştirile locale» zilnice are impresia că poliţia din San Francisco sau a murit sau doarme când cercetarea ceteilalte jumătăţi trebuia să-l aducă la convingerea, că reporterii jurnalelor au înnebunit de admiraţie faţă de energia, cinstea, marile succese şi neîntrecutul curaj al aceleştia poliţi. Căci ei descriu războaiele cum «Argus» Soundo a înălţat pe un ficloş de Chinez care fusese un puş de găină, şi l'a predat în mod glorios la închisoarea oraşului; şi cum «bravul agent Patrick» a urmărit pe nesimţite manevrele «mura din fii cu ochi de mişcăla ai lui Confucius» (reporterul de gazetă) când de-ar vol, n'ar putea fi alfel decât fin şi neslăbindu-l mai mult timp din privire a cea privire melancolică şi pierdută în zare, de indiferenţă plătiseală, pe care acest om impenetrabil, numit poliştul «Patru-zeci dolari» stia s'o simuleze cu atâta fineţe. L'a prins în cele din urmă întin-tă şi că acest procedeu intrucă e întrebuintat numai şi numai în scopul de a descuraja imigraţia chineză spre regiuni, le minere, este aprobat de toţi şi e chiar socotit ca o glumă de un haz deosebit.

Pe această cale el mai descoperi că dacă un alb (prin cuvântul «a-b» se înţelege: Spaniol, Mexican, Portughez, Irlandez, Honduran, Peruvian ş. a. m. d.) comite vreun furt la o spălătorie de aur, el e poftit să părăsească întreprinderea, pe când un chinez care se lasă a fi prins asupra aceluiaş fapt, este spânzurat îndată.

Pe această cale el mai descoperi că o mare parte din percepţii — dacă am spune: toţi percepţii, ar fi prea aspru — încează birul acesta de câte două ori în loc să se multumească cu o singură plă-tă, şi că acest procedeu intrucă e întrebuintat numai şi numai în scopul de a descuraja imigraţia chineză spre regiuni, le minere, este aprobat de toţi şi e chiar socotit ca o glumă de un haz deosebit.

Pe această cale el mai descoperi că dacă un alb (prin cuvântul «a-b» se înţelege: Spaniol, Mexican, Portughez, Irlandez, Honduran, Peruvian ş. a. m. d.) comite vreun furt la o spălătorie de aur, el e poftit să părăsească întreprinderea, pe când un chinez care se lasă a fi prins asupra aceluiaş fapt, este spânzurat îndată.

Pe această cale el mai descoperi că o mare parte din percepţii — dacă am spune: toţi percepţii, ar fi prea aspru — încează birul acesta de câte două ori în loc să se multumească cu o singură plă-tă, şi că acest procedeu intrucă e întrebuintat numai şi numai în scopul de a descuraja imigraţia chineză spre regiuni, le minere, este aprobat de toţi şi e chiar socotit ca o glumă de un haz deosebit.

Pe această cale el mai descoperi că dacă un alb (prin cuvântul «a-b» se înţelege: Spaniol, Mexican, Portughez, Irlandez, Honduran, Peruvian ş. a. m. d.) comite vreun furt la o spălătorie de aur, el e poftit să părăsească întreprinderea, pe când un chinez care se lasă a fi prins asupra aceluiaş fapt, este spânzurat îndată.

Pe această cale el mai descoperi că o mare parte din percepţii — dacă am spune: toţi percepţii, ar fi prea aspru — încează birul acesta de câte două ori în loc să se multumească cu o singură plă-tă, şi că acest procedeu intrucă e întrebuintat numai şi numai în scopul de a descuraja imigraţia chineză spre regiuni, le minere, este aprobat de toţi şi e chiar socotit ca o glumă de un haz deosebit.

Pe această cale el mai descoperi că dacă un alb (prin cuvântul «a-b» se înţelege: Spaniol, Mexican, Portughez, Irlandez, Honduran, Peruvian ş. a. m. d.) comite vreun furt la o spălătorie de aur, el e poftit să părăsească întreprinderea, pe când un chinez care se lasă a fi prins asupra aceluiaş fapt, este spânzurat îndată.

Pe această cale el mai descoperi că o mare parte din percepţii — dacă am spune: toţi percepţii, ar fi prea aspru — încează birul acesta de câte două ori în loc să se multumească cu o singură plă-tă, şi că acest procedeu intrucă e întrebuintat numai şi numai în scopul de a descuraja imigraţia chineză spre regiuni, le minere, este aprobat de toţi şi e chiar socotit ca o glumă de un haz deosebit.

Pe această cale el mai descoperi că dacă un alb (prin cuvântul «a-b» se înţelege: Spaniol, Mexican, Portughez, Irlandez, Honduran, Peruvian ş. a. m. d.) comite vreun furt la o spălătorie de aur, el e poftit să părăsească întreprinderea, pe când un chinez care se lasă a fi prins asupra aceluiaş fapt, este spânzurat îndată.

Pe această cale el mai descoperi că o mare parte din percepţii — dacă am spune: toţi percepţii, ar fi prea aspru — încează birul acesta de câte două ori în loc să se multumească cu o singură plă-tă, şi că acest procedeu intrucă e întrebuintat numai şi numai în scopul de a descuraja imigraţia chineză spre regiuni, le minere, este aprobat de toţi şi e chiar socotit ca o glumă de un haz deosebit.

Pe această cale el mai descoperi că dacă un alb (prin cuvântul «a-b» se înţelege: Spaniol, Mexican, Portughez, Irlandez, Honduran, Peruvian ş. a. m. d.) comite vreun furt la o spălătorie de aur, el e poftit să părăsească întreprinderea, pe când un chinez care se lasă a fi prins asupra aceluiaş fapt, este spânzurat îndată.

Pe această cale el mai descoperi că o mare parte din percepţii — dacă am spune: toţi percepţii, ar fi prea aspru — încează birul acesta de câte două ori în loc să se multumească cu o singură plă-tă, şi că acest procedeu intrucă e întrebuintat numai şi numai în scopul de a descuraja imigraţia chineză spre regiuni, le minere, este aprobat de toţi şi e chiar socotit ca o glumă de un haz deosebit.

Pe această cale el mai descoperi că dacă un alb (prin cuvântul «a-b» se înţelege: Spaniol, Mexican, Portughez, Irlandez, Honduran, Peruvian ş. a. m. d.) comite vreun furt la o spălătorie de aur, el e poftit să părăsească întreprinderea, pe când un chinez care se lasă a fi prins asupra aceluiaş fapt, este spânzurat îndată.

Pe această cale el mai descoperi că o mare parte din percepţii — dacă am spune: toţi percepţii, ar fi prea aspru — încează birul acesta de câte două ori în loc să se multumească cu o singură plă-tă, şi că acest procedeu intrucă e întrebuintat numai şi numai în scopul de a descuraja imigraţia chineză spre regiuni, le minere, este aprobat de toţi şi e chiar socotit ca o glumă de un haz deosebit.

Pe această cale el mai descoperi că dacă un alb (prin cuvântul «a-b» se înţelege: Spaniol, Mexican, Portughez, Irlandez, Honduran, Peruvian ş. a. m. d.) comite vreun furt la o spălătorie de aur, el e poftit să părăsească întreprinderea, pe când un chinez care se lasă a fi prins asupra aceluiaş fapt, este spânzurat îndată.

Pe această cale el mai descoperi că o mare parte din percepţii — dacă am spune: toţi percepţii, ar fi prea aspru — încează birul acesta de câte două ori în loc să se multumească cu o singură plă-tă, şi că acest procedeu intrucă e întrebuintat numai şi numai în scopul de a descuraja imigraţia chineză spre regiuni, le minere, este aprobat de toţi şi e chiar socotit ca o glumă de un haz deosebit.

Pe această cale el mai descoperi că dacă un alb (prin cuvântul «a-b» se înţelege: Spaniol, Mexican, Portughez, Irlandez, Honduran, Peruvian ş. a. m. d.) comite vreun furt la o spălătorie de aur, el e poftit să părăsească întreprinderea, pe când un chinez care se lasă a fi prins asupra aceluiaş fapt, este spânzurat îndată.

Littrina

NOUI ROMANE SOVIETICE

În felul acesta

Într-o conferinţă asupra «Literaturii sovietice în 1947», Lev Subotky, secretarul Uniunii scriitorilor sovietici, a arătat că literatura sovietică şi mai cu seamă proza a atins un nivel foarte înalt. Au apărut numeroase opere ale scriitorilor sovietici, dintre care unii publică pentru întâia oară, cu subiecte din războiul patriotic sau tratând despre revenirea în ruina pasivă, despre refacerea ţării, despre problemele familiei etc.

Unul din romanele cele mai de seamă ale anului este cel intitulat: «Purtătorii drapelului», de ALEXANDRU BONHAR, un începător în oampul literaturii. Este povestea unui regiment în care eroii principali sunt o cohozie, devenit soldat în timpul războiului şi pătruns de marea misiune eliberatoare a armatei sovietice. Autorul arată că patriotismul sovietic, stimulată de însăşi natura societăţii sovietice, devina o forţă activă care nu are temeri de comparare în trecut.

Într-o conferinţă asupra «Literaturii sovietice în 1947», Lev Subotky, secretarul Uniunii scriitorilor sovietici, a arătat că literatura sovietică şi mai cu seamă proza a atins un nivel foarte înalt. Au apărut numeroase opere ale scriitorilor sovietici, dintre care unii publică pentru întâia oară, cu subiecte din războiul patriotic sau tratând despre revenirea în ruina pasivă, despre refacerea ţării, despre problemele familiei etc.

Acelaşi temă este tratată în romanul «Asediu», de VERA KETLENSKAIA din Leningrad. Autora prezintă într-o formă foarte atrăgătoare viaşoara cu oare ce luptat şi au luptat locuitorii Leningradului până la înmănta puterilor fizice şi morale.

Nu este întâmplătoare ignoranţa constantă a efortului constructiv la care trudec milioane de femei domice de redresarea şi înflorirea ţării, nu este întâmplătoare incistenţa oricărei preocupări în această direcţie, nu întâmplătorul futur «revista» cultul putreziciunii, al leneviei, al de-

Scriitorul favorit

Forma patriotului sovietic revine şi în romanul «Furtuna» al lui ILYA EHRENBURG, care zugrăveşte soarta intelectualilor sovietici, francezi şi germani. Spre deosebire de literatura burgheză modernă a Occidentului european şi a Americii, care propovăduieşte filozofia individului izolat care rămâne surd la năzuinţele societăţii şi se concentrează numai asupra intereselor sale personale, literatura sovietică prezintă individul asociat indisolubil cu colectivitatea şi participând la lupta pentru idealurile sociale. De acelaş eroii romanului sovietic sunt energici şi sunt oameni de o înaltă moralitate.

Confidenţiarul a menţionat următoarele romane pentru cele mai bune ale anului trecut: «Stelele», de E. MANDIL KAZAKEVICI, în care este vorba de cercetarea de război sovietici; «Fetichă», de Petru Pavlenko în care este descrisă soarta omului care dugea ca a vi. să se fericească şi nu a născut o lume al-a săsit fericierea în sfârşirea omului; poemul «Drapelul fără faşă deasupra satului», de Alexei Nodogonov etc.

Prof. Parhon, Constantinescu- Iaşi şi alţii au fost scoşi din învăţământ şi aruncaţi în închisoare. Şcolile primare se închid licee şi şcoli normale se desfiinţează, pentru economisirea bugetelor, în anii când Carol II devine cel mai mare capitalist din ţară. Carol II corupe căjiva jurnaliştii şi scriitorii murdari şi se proclamă «regele culturii». Inflamaţia fondurilor culturale — focare active de obscurantism, de reacţionism. Se publică o literatură mistică, retrogradă, care împinge spre imbecilitate, spre moarte. Teatul Naţional e împins spre descurajare. S. S. R.-ul începe în mânăile slujitorilor paletilui şi camarilei, generaţii. Condeşc, care n'avea n'icm comun cu scriitorul etc., etc.

Perspectivile

S. S. R.-ului

de la venirea tov. Zaharia Stancu, se încadrează în drumul nou pe care păşeşte poporul nostru.

În anul S. S. R.-ului, după 23 August nu s'au făcut prea mari schimbări. Multe elemente fasciste au continuat să rămână membri, iar alte elemente duşmănoase, sau indiferente puneau beţe în roate, sabotau dezvoltarea culturii progresiste.

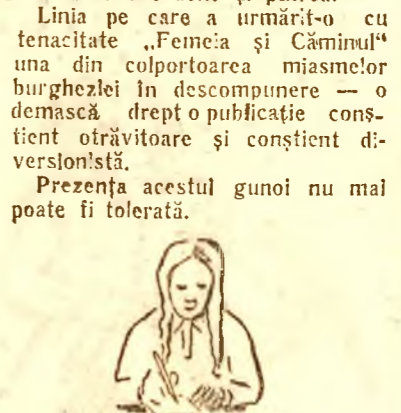
S. S. R.-ul nu avea nici un prestigiu, nici un rol pozitiv.

Într-un interviu acordat ziarului «Viaţa Sindicală», tov. Zaharia Stancu treasează câteva din sarcinile S.S.R.-ului. E-purarea elementelor fasciste şi reacţionare, cooptarea tinerilor scriitori progresişti, încrederea S. S. R. în linia Confederaţiei Generale a Muncii, înflăntarea unui enclav, incurajarea criticii literare marxiste, promovarea lucrărilor membrilor S. S. R., adoptarea statutului la vremurile noi pe care le trăim, înlăţ câteva sarcini a căror ducere la bun sfârşit va face din S.S.R. un adevărat centru de cultură şi artă al ţării noastre Republici.

Unele

elemente fără răspundere sau chiar duşmănoase întocmeau pentru strălucite antologii din literatura română, traducând sau propinând spre traducere poeziile şi proza unor scriitori nereprezentativi, sau chiar ale unor scriitori fascişti. Strălucita capăta astfel o imagine complet falsă a realităţii literare din ţara noastră. Nu încă este o singură elemente din «fosta conducere» a S. S. R.-ului în toată această chestiune. Înflăntarea de către U.S.A.S.Z. a unor comitii pentru întocmirea antologiilor poeziei şi prozei româneşti, este astfel mai mult decât binevenită.

Este necesară o vigilenţă deosebită la încrederea antologiilor care vor trebui să constituie în viitor izvoarele de traduceri pentru strălucite adunări de muncitori al celor mai bune opere, după care tinerii noştri scriitori să se poată orienta.

Despre imensul rău

«Rubrică de şah în „Scânteia”

În general se crede că şahul este un joc foarte complicat, pe care-l practică un număr redus de indivizi despre care se spune de obicei că îşi pierd timpul de pomână, sau chiar că sunt maniaci. Nimic mai greşit decât această părere. Poporul are o înţelegere deosebită de această artă şi şahul este extrem de difil şi nu poate fi practicat decât de către intelectuali! Afirmăm aceasta nu este numai greşită, ci şi tendenţioasă. Este adevărat că în trecut muncitorii nu prea jucau şah dar aceasta se datoră nu faptului că n'ar fi avut aptitudinile, ci conştiinţelor materiale de viaţă. Şahul de această înălţime, nu drept cuvânt, nu mai are nici un pui, nici dispoziţia de a juca şah. Experienţa a arătat că în toate cazurile când şahul a pătruns în lumea muncitoare, ea s'a câştigat în scurt timp o mare popularitate. Exemplul din Uniunea Sovietică este din acest punct de vedere, concludent.

Şahul a fost introdus în URSS alături de sport în toate uzinele şi fabricile. O mare muncitor şah sa putea înscrie în secţia de şah sau în oricare dintre secţiile sportive ale întreprinderii la care lucra. La început desigur, numărul amatorilor de şah a fost destul de mic. În 1938 însă, la campionatul sindicatelor din UR.S.S s'au înscris 700.000 de jucători iar anul trecut numărul membrilor activi ai organizaţiilor de şah sovietice, deşi cifra de UN MILION Dezvoltarea acestuia excepţională a şahului în rândurile muncitorilor are o explicaţie simplă prin condiţiile de muncă din UR.S.S. care permit practicarea lui, fără vreun sacrificiu de timp.

Interesant sunt conştiinţele practicărilor şahului în lumea muncitoare. La marea uzină Kirov din Moscova s'a făcut o foarte frumoasă experienţă, cu ajutorul testelor psihotehnice, care a dus la rezultate surprinzătoare. Intrădevar s'a constatat că lucrătorii membri ai secţiei de şah manifestau o oarecare superioritate a ştiinţei în memorie şi în a se concentriza în aceste secţii. S'a dovedit că în special muncitorii care îndeplinesc lucruri migloase (de exemplu la aparate de precizie) au foarte mult de câştigat prin practica şahului. Acest joc constituie o deslindere binevenită, în ceasurile libere pentru oricare muncitor, atât intelectual cât şi manual.

Colosul exercenţei Uniunii Sovietelor, şahul a fost introdus

«Jungla» Justiţiei americane

Scriitorul american Dick Hyman a făcut socoteala că în U. S. A. există zece milioane de legi şi decrete, editate de guvernul central, de guvernele statelor şi primăriile oraşelor. Multe din aceste legi datează de peste 100 de ani totuşi rămân în vigoare, oricât de învechite ar fi şi oricât de fân-fanice ar părea. Unele exemple ne vor lămurii cum arată această «jungla» a legislaţiei americane în care omul lipsit de experienţă şi mijloace trebuie să se încurce în mod fatal.

În statul Minnesota este strict interzis de a se atârna pe aceeaşi frânghie pentru a fi uscate lingerie de bărbat şi de damă.

În statul Georgia, ordinele în-drăzneşte să se scalde în lacul sau în râul de lângă un drum ce duce la o biserică, este pasibil de pedepsă.

În oraşul Saleme, din statul Virginia de Vest se interzice prin lege să se vândă bomboc-ne copilor jumătate de oră înainte de începerea şcolii bisericeşti.

În statul Alabama soful are prin lege dreptul de a pedepsi sofia lui cu o dată care să nu fie mai groasă de două degete.

În statul Michigan, hainele soşiei aparţin sofului, dacă ca îl părăseşte, el are tot dreptul s'o lase în costumul Evei.

Toate legile acestea au fost publicate în «America Weekly», editat de Hearst.

«Pentru doamnele frumoase»

Într-o cutie ca pentru ciorapi de mătase «Femeia şi Căminul» şi-a publicat «almanahul-casă», număr special pentru Sărbători. În fond, în afară de ambalajul mărfii, numărul nu este călăuzit de puţin «special», nu diferă cu nimic de precedentele iar «cele 18 surprize pentru doamnele frumoase» nu sunt în realitate decât una singură: aceea că această «revistă» îşi manifestă încă prezenţa la chioşcuri, sau în baloturile de maculatură.

Ca şi în toate numerele de până acum, în cutie se pot găsi multe, dar toate de un singur fel.

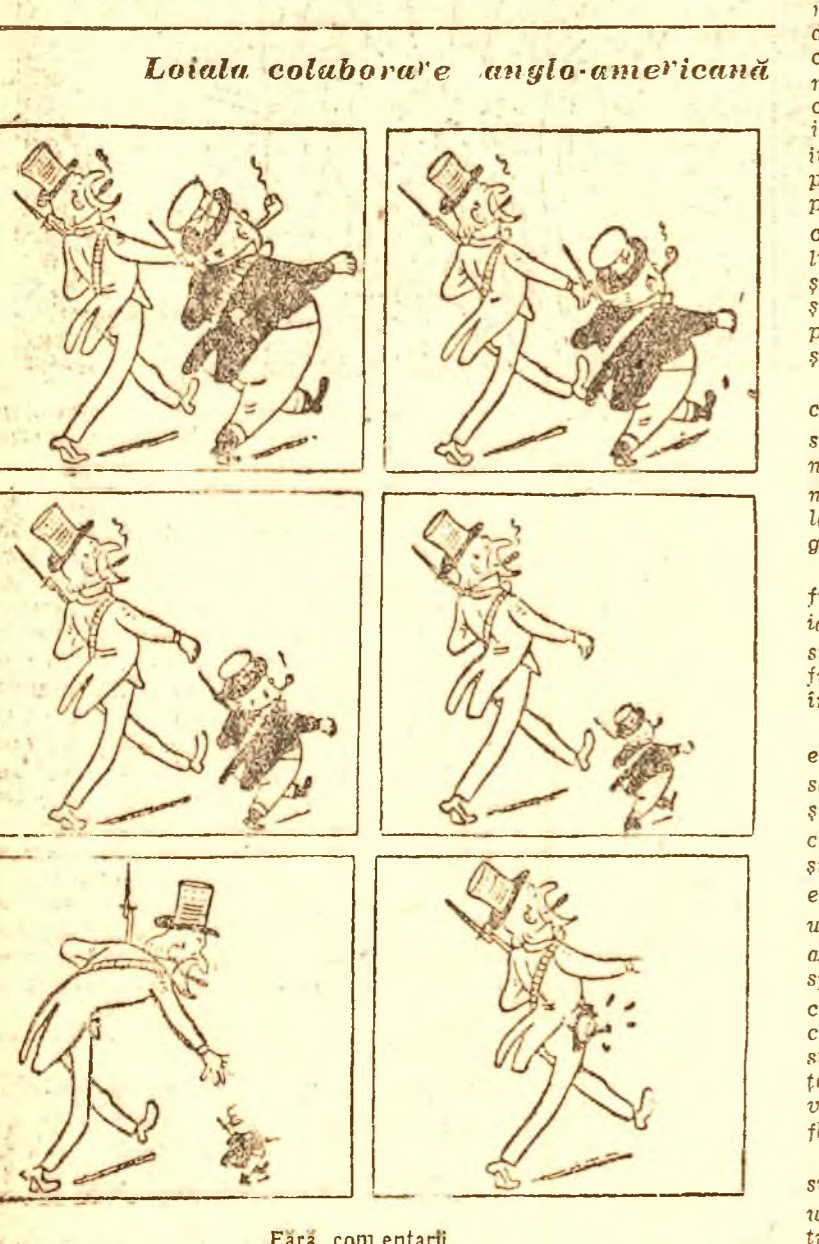
Pentru toţi cititorii. Pentru copiii un joc care îl înălţă în tehnica barbutului. Pentru «doamnele frumoase» un calendar, «în-

«Pentru doamnele frumoase»

Într-o cutie ca pentru ciorapi de mătase «Femeia şi Căminul» şi-a publicat «almanahul-casă», număr special pentru Sărbători. În fond, în afară de ambalajul mărfii, numărul nu este călăuzit de puţin «special», nu diferă cu nimic de precedentele iar «cele 18 surprize pentru doamnele frumoase» nu sunt în realitate decât una singură: aceea că această «revistă» îşi manifestă încă prezenţa la chioşcuri, sau în baloturile de maculatură.

Ca şi în toate numerele de până acum, în cutie se pot găsi multe, dar toate de un singur fel.

Pentru toţi cititorii. Pentru copiii un joc care îl înălţă în tehnica barbutului. Pentru «doamnele frumoase» un calendar, «în-

Loialta colaborare anglo-americană

Fără comentarii

Pătrundere

— Domnule, pentru mine nu începe indoliă că ai vreo meserie de aceea care se tem de lumină.

— Da, domnule judecător, aţi ghicit, dezvolt pe plăci fotografice.

Nu face nimic

— Imi cerei mâna. Dar sunt, zău, prea tânăr pentru D-ta!

— O! am săştept...

Conversaţie

Pe platforma unui tramvai doi

— Mă rog, matale, dacă nu-i o sup. părare, cam cât să fie ceasul?

Celălalt scoate bricheta şi răspunde cu limba cleoasă:

— Vi... vineri!

Atunci cel dântăil:

— Me-mersi... Acolo mă dau şi eu jos...

Şcoală suficientă

— Aş vrea să intru ca soră la clinica D-vs.

— Ai experienţă necesară?

— Mai e vorba? Doi fraţi ai mei sunt footballişti, al treilea boxeur, mama joacă hockey şi tata e motociclist.

Miopie

— Ți-am văzut ieri nevasta pe Lispean. Dar miopă cum e, nu m'a recunoscut.

— Da, mi-a spus.

În America a apărut un dans nou: «Rumba Gaulle-ita»

Filarmonica din Iaşi, în slujba educării muzicale a masei muncitoare

CRONICA EXTERNA

CE SE INTAMPLA IN ASIA

In timp ce in Europa, lagarul imperialist a suferit o seama de infrangeri, in Asia ridicarea fortelor populare in lupta nationala de eliberare a luat forme vi-guroase...

Statorul Unite generalul Marshall, s'a soldat in fapt cu o sen-sibila agravare a situatiei din China...

„Frontul Popular“ va da Italiei un guvern al poporului

a declarat Di Vittorio, secretarul C. G. M., la congresul Partidului Comunist Italian

ROMA, 9 (Rador). — TASS transmite: Giuseppe di Vittorio, se-creratul Confederației Muncii din Italia...

Infintarea asociatiei culturale româno-ugroslave la New-York

BELGRAD, 9 (Rador). — TANJUG transmite: La 8 Ianuarie a avut loc la Belgrad intrunirea fondatorilor asociatiei culturale iugoslavo-române...

„Planul Marshall“ pe timp de 4 ani nu va mai fi propus Congresului american

„Promisiunea lui Marshall a fost redusă la zero — scrie „Daily Worker“

LONDRA, 9 Ianuarie (TASS). — Corespondentul politic al ziarului „Daily Worker“ comentează o știre sosită din Washington...

In urma cererii senatorului Vandenberg

de obiectivele economice, GUVERNUL STATELOR UNITE URMARESTE PRIN ACEST PROGRAM SCOPURI POLITICE

O mie de magnați domină Statele Unite

Revelatoarele desvăluri ale unui ziarist nord-american

NEW-YORK, 9 (Rador). — TELEPRESS transmite: Circa 1.000 de americani, „sta-tul major“ a 12 corporații de miliarzi...

60 ANTIFASCIȘTI arestați la New-York

NEW YORK, 9 (Rador). — Po-litia din New York a arestat 60 persoane cari s'au prezentat la consulatul spaniol din New York...

CREȘTEREA ȘOMAJULUI în rândurile muncitorilor calificați din Anglia

LONDRA, 10 (Rador). — TASS trans-mite: Asociația tehnicienilor din construcții a declarat că șomajul este în creștere printre tehnicienii constructori din Anglia...

—un grup de agenți ai poliției britanice a încercat să afle po-pulația arabă a unui sat din dis-trictul Al RAHUB...

PARTIZANII ELIBEREAZA NUMEROASE LOCALIȚI IN SPANIA

Ofensiva celor 20-000 mercenari franchiști în regiunea Levante respinsă de patrioții spanioli

Madrid, 9 (Rador). — Po stul de radio al mișcării spa-niole de rezistență „Pirenaică“ anunță că partizanii din Levante au respins zilele acestea ofensiva declanșată de 20.000 de mercenari ai lui Franco...

O PUTERNICĂ MIȘCARE DE PARTIZANI SE SEMNĂLEAZĂ PE COASTELE RASARITENE ALE SPANIEI

VARȘOVIA, 10 (Rador). — PAP transmite: Manuel Sanchez Arcas, trimisul Spaniei republicane la Varșovia, a declarat că poporul spaniol trăiește in-tr-o mizerie groaznică...

ARMATA DE ELIBERARE CHINEZA LA 20 km. DE PEKING

PEKING, 9 (Rador). FRANCE PRESSE transmite: Oficial se anunță că armatele populare de eliberare chineze au atacat eri dimineată cartierul mărginaș din Nord-Vestul Pekingului...

MARI DEMONSTRAȚII MUNCITOREȘTI IN GERMANIA APUSEANĂ

ESSEN, 9 (Rador) FRANCE PRESSE transmite: Azi după amiază 50.000 de muncitori din Essen vor face grevă timp de cinci ore în semn de protest împotriva retelei aprovizionării și vor lua parte în manifestația organi-zată în contra foamei...

Din „binefacerile“ planului Marshall Italia va avea un deficit de 400 miliarde lire pe anul 1948

ROMA 10 (Rador). — REUTER trans-mite: D. Luigi Einaudi, vice-președintele consiliului de miniștri și ministru de finanțe al Italiei, a declarat în fața cabinetului că Italia va avea un deficit de 400.000.000.000 lire pe anul financiar care se termină la 1 Iulie 1948.

AGENTII BRITANICI PROVOACA TURBURARI IN PALESTINA

BEYRUTH, 9 (Rador). —TASS transmite: După cum arată ziarul palestinian AL ITTIHAD, autoritățile britanice provoacă cu bună știință eșecuri între arabi și evreii în Palestina...

Agentul polonez al trusturilor anglo-americane Dolevski este judecat pentru abuzuri uriașe și sabotaj economic

VARȘOVIA, 10 (Rador). — PAP transmite: La Lodz se judecă procesul lui Dolevski și a șapte alți agenți, învinuți de abuzuri uriașe și sabotaj economic în urma căroră tezaurul statului a suferit pierderi de multe milioane...

Apațătorii la război din Ankara demascați de ziare... turcești

ANKARA, 9 (Rador). — TASS transmite: „Ziare turcești au luat atitudine împotriva propa-gandei desăvârșite pentru un nou război pe care o duc ziarisții reacționari turci...

La includerea Editiei Cum se vor face transporturile de mărfuri pe calea ferată Comunicat al Direcției Generale C. F. R.